

Musicologica Brunensis Rudolfu Pečmanovi

Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity, roč. L-LI, H 36-37 byl před třemi lety – roku 2001 – věnován nezaměnitelné osobnosti muzikologické obce profesoru Rudolfovi Pečmanovi. Zahrnuje dvanáct odborných pojednání rozmanitého rozsahu i různé závažnosti.

Výběrová bibliografie prací Rudolfa Pečmana z let 1992-2001 zaznamenává řadu zásadních titulů a je dokladem systematické a svou intenzitou nebývalé aktivity vědce, jehož úctyhodná zralost dovolovala by mu již jen s rukama v klině bilancovat celoživotní dílo. Muzikolog hodný svého jména však nemůže svou práci nikdy považovat za definitivně ukončenou, neboť tu není problémů vyřešených, jsou zde jen ty řešené a ty, co na řešení čekají. S touto skutečností koresponduje i ve sborníku uvedený Pečmanova stať C. Ph. E. Bach und die Affektenlehre s podtitulem Bemerkung zur Aufführungspraxis, v níž autor přináší řadu pohledů na afektovou teorii, která je pojmem samotnou estetikou paradoxně opomíjeným, ačkoli byl vývoj estetických názorů právě přítomností afektové teorie do značné míry předznamenán.

Příspěvek Jiřího Fukače Inventing Eastern Roots je reakcí na monografii Larry Wolffa Inventing Eastern Europe a konstatauje, že česká hudební kultura dneška je založena na dvou rozdílných paradigmatech,

která odpovídají východo-západní polaritě ve smyslu interpretace formulované Lévi-Straussem.

Studie Miloše Štědronečka Janáček and the Paraphrase of Opereta Music? není snahou o odhalení pokleslých inspiračních zdrojů zralého Janáčka, ale spíše varováním před unáhlenými závěry v badatelské oblasti, a to zvláště v situaci, nabízí-li se podezřele ochotně senzační vysvětlení některého ze zkoumaných jevů.

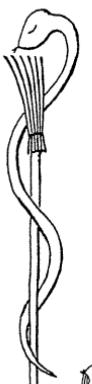
Podrobnou informaci o snad nejvýznamnější práci české muzikologie přináší příspěvek Projekt Českého hudebního slovníku osob a institucí (ČHSOI) trojice autorů Bek-Fukač-Macek.

Bekovo pojednání Nejedlý Contra Janáček: The Controversy Concerning Modern Czech Music není pokusem o sondu do vztahu Janáček-Nejedlý, jímž se zabýval již prof. Fukač, ale koncentruje se na Nejedlého negativní postoj k Jenůfě.

Organickou součástí sborníku jsou i další práce od marginální poznámky Marie Brandeis s tématem sociálního angagementu v operách Bohuslava Martinů přes věcně hutné řádky Jany Perutkové o dobové symbioze zámku a podzámčí až po historické pojednání Petra Osolsobě o vztahu Shakespeare ke kultu sv. Lukáše.

Poslední číslo sborníku Musicologia Brunensis představuje nejen důležitý zdroj informací, ale je i dokumentem aktuálního dění v prostředí brněnského muzikologického etnika.

P. HALA

**Miroslav
VOTAVA**

**VZPOMÍNÁNÍ
NAD STARÝM
INDEXEM**